

ת"פ 44937/11/14 - מדינת ישראל נגד עבד אל לאטיף ג'ומעה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 44937-11-14 מדינת ישראל נ' ג'ומעה

בפני בעניין:	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר מדינת ישראל
נגד	ע"י גב' שירן סיני, מתמחה, מתביעות ירושלים
המאשימה	הנאשם
הנאשם	עבד אל לאטיף ג'ומעה ע"י ב"כ עו"ד ראובן יצחק

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של הסעת יותר משישה שוהים בלתי חוקיים בניגוד לסעיף 12(א)(ג1)(א)(ב) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי ביום 26.12.2013 הסיע הנאשם שבעה שב"חים באיזור עמק האלה.

מהלך הדיון

במסגרת הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים, הופנה הנאשם לשירות המבחן. שירות המבחן הגיש בחודש ספטמבר 2016 תסקיר קצר שבו הוא המליץ על הטלת של"ץ בהיקף 200 שעות תוך המלצה על ביטול ההרשעה. אלא שתיק זה נדחה שוב ושוב משנת 2014, בשל אי התייבבות של הנאשם. הנאשם עבר תאונת דרכים קשה, ואף הופנה על-ידי רופאו לאבחון פסיכיאטרי. בהמשך, נבחנה גם אפשרות שליחתו לממונה על עבודות השירות, אך גם אפשרות זו ירדה מן הפרק נוכח מצבו הפיזי והנפשי (הנאשם לא התייבב אצל הממונה בשל מצבו). מספר ניסיונות לגייס את הנאשם להליך המשפטי נכשלו, כעולה מתסקירי שירות המבחן מחודשים אוקטובר ודצמבר 2020, לפיהם הנאשם לא שיתף פעולה עם השירות.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, ב"כ המאשימה טענה כי חלוף הזמן אינו נסיבה לקולא בתיק זה, בשל מחדליו של הנאשם, ועתרה להטיל עליו מאסר וענישה נלווית. מאידך, ביקש הסניגור להסתפק במאסר מותנה, התחייבות וקנס נוכח מצבו של הנאשם, לגביו הוגשו מסמכים.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - בית המשפט העליון עמד לא אחת על הערכים המוגנים הנפגעים מביצוע סוג זה של עבירות, ובכלל זאת "... פגיעה משמעותית בערכים מוגנים של פגיעה בסמכות המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה, וכן היה בהם סיכון לביטחון המדינה ולחיי אדם" [רע"פ 3901/16 **דעיף** נ' **מ"י** (מיום 5.6.2016) (פסקה 20)]. בעניינו, כאשר מדובר בהסעת מספר רב של שב"חים, מידת הפגיעה בערך המוגן אינה מבוטלת.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: מדובר בעבירה מתכוננת נוכח מספר הנוסעים; הנאשם אחראי למעשים באופן בלעדי וצריך היה להימנע מהם; הנזק הפוטנציאלי מהכנסת אדם ללא אישור שהיה לישראל הוא רב בהיבט הביטחוני, בפועל נגרם נזק לריבונות המדינה ולביטחונה מעצם הסעת כמות כה רבה של שוהים בלתי חוקיים. הנזק הפוטנציאלי לא-ישוער.

מדיניות הענישה הנוהגת - הענישה הנוהגת בסוג זה של עבירות בנסיבות של הסעת שב"חים רבים, היא מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות או מאסר בפועל. ברע"פ 28441/16 **ביאלה** נ' **מ"י** (מיום 13.4.2016) אושר מתחם שבין חודשיים ועד 15 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועונש של 80 ימי מאסר בעבודות שירות בנסיבות הסעה של 3 שב"חים. ברע"פ 3901/16 **דעיף** נ' **מ"י** (מיום 5.6.2016) אושר עונש של 15 חודשי מאסר על בסיס מתחם שבין 7 ל-18 חודשים בנסיבות חמורות בהרבה ממקורו.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על בין חודש ל-12 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40י"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: הנאשם ללא עבר פלילי, עבר תאונת דרכים שהותירה בו חותם פיזי ונפשי, שהיווה גורם משמעותי בחוסר תפקודו ובחוסר שיתוף הפעולה שלו עם ההליך שארך זמן רב בשל כך. ברור כי שליחתו של הנאשם למאסר בגין תיק יחיד וישן זה איננה הפתרון העונשי היחיד שיכול להלום את הנסיבות, ולכן נשקלה גם אפשרות של של"ץ, אם כי גם אפשרות זו אינה ריאלי. הוצג לי אישור על נכותו של הנאשם, והוצגו מסמכים לגבי מכלול נסיבותיו הבריאותיות. אין ספק, שגם מחדליו של הנאשם גרמו להתארכות ההליך, אבל מחדלים אלו, נובעים בעיקר ממצבו הנפשי והפיזי. על-פי חוות דעתו של ד"ר טובי לנאשם נכות תפקודית משוקללת בשיעור 27% ולפי מכתבו של ד"ר שטיינר, הנאשם סובל מפוסט טראומה בעקבות התאונה. הדברים מתיישבים גם עם ממצאי שירות המבחן. בנוסף הנאשם נעזר בזוג קביים ומתנווע בקושי רב.

המיקום במתחם - במכלול הנסיבות היה מקום להטיל על הנאשם עונש בתחתית מתחם הענישה. אלא שסברתי שיש לחרוג מן המתחם לקולא בשל הנסיבות הבאות: מצבו הנפשי והפיזי עליו עמדתי, שהוביל, בין היתר להתארכות ההליכים, ושמקשה, והופך לכמעט בלתי אפשרי לנאשם לתפקד ברמה סבירה במכלול מישורי חייו. בנסיבות אלו, אני סבור כי ראוי לאמץ את הפתרון שהוצע ע"י בית המשפט העליון ב-ע"פ 4456/14 **קלנר ואח'** נ' **מ"י** (מיום 29.12.2015, להלן - **עניין לופוליאנסקי**), והוא חריגה מ"שיקולי צדק" (ר' סעיפים 212-218 לפסק דינו של כב' השופט פוגלמן). נקבע אמנם, כי מדובר בחריג שבחריגים, ואולם אני סבור כי יש לאמץ גישה זו כאן לנוכח הטעמים האישיים עליהם עמדתי וחלופי הזמן.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 3 חודשי מאסר על-תנאי וזאת למשך שנתיים מהיום, לבל יעבור הנאשם כל עבירה על חוק הכניסה לישראל;
- ב. קנס בסך 2,000 ₪, או 10 ימי מאסר תמורתו אם לא ישולם. הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.7.2021 ובכל 1 לחודש רציף ועוקב. לא ישולם תשלום במועד, יועמד לפירעון מיידי. בקובעי את סכום הקנס מצאתי להתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם, שבתיקו מצויים עיקולים רבים לחובתו;
- ג. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור כל עבירה על חוק הכניסה לישראל במשך שנתיים מהיום. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

מורה על חילוט הרכב שנתפס.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ' סיוון תשפ"א, 31 מאי 2021, במעמד הצדדים.